

Πανηγυρικός Εσπερινός για την Εορτή του Γενεσίου της Θεοτόκου στα Νέα Μάλγαρα Θεσσαλονίκης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 7 Σεπτεμβρίου (προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού) το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε στον πανηγυρικό Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Γενεσίου της Θεοτόκου στα Νέα Μάλγαρα.

Στο τέλος του Εσπερινού ο Σεβασμιώτατος ευχήθηκε στον εφημέριο της Ενορίας π. Ιωάννη για την 31η επέτειο χειροτονίας που εορτάζει αύριο.

Ακολούθησε ιερά Λιτανεία.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Ἡ ἀπαρχή τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοί σήμερον γέγονεν», ψάλλει ὁ ἱερός ὕμνογράφος γιά τήν ἑορτή τῆς γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἐξώσεως τῶν πρωτοπλάστων ἀπό τόν παράδεισο, ἐξαιτίας τῆς παρακοῆς τους στήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ, πέρασαν χιλιάδες χρόνια. Καί ὅμως οἱ ἄνθρωποι ζητοῦσαν διαρκῶς καί ἀνέμεναν τή σωτηρία. Ζητοῦσαν καί ἀνέμεναν τόν Σωτήρα καί Λυτρωτή τοῦ κόσμου, ἀνεξάρτητα ἀπό τόν Θεό πού πίστευαν. Ζητοῦσαν καί ἀνέμεναν αὐτόν πού θά ἀποκαθιστοῦσε τή σχέση καί τήν ἐπικοινωνία τῶν ἀνθρώπων μέ τόν Θεό καί θά τούς ἀπάλλασσε ἀπό τήν ἁμαρτία πού τούς χώρισε ἀπό τόν Δημιουργό τους.

Οἱ ἄνθρωποι ἔχουμε πλασθεῖ ἀπό τόν Θεό, γι' αὐτό καί κάθε τι πού μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό Ἐκεῖνον, δέν εἶναι μία φυσική κατάσταση, δέν μᾶς ἱκανοποιεῖ καί δέν μᾶς ἀναπαύει. Περισσότερο ὅμως ἀπό κάθε τι ἄλλο μᾶς ἀπομακρύνει καί μᾶς ἀποξενώνει ἀπό τόν Θεό ἡ ἀνυπακοή μας στίς ἐντολές καί τό θέλημά του, δηλαδή ἡ ἁμαρτία πού διαπράττουμε.

Ἀντίθετα, σωτηρία εἶναι ἡ ἀποκατάσταση τῆς σχέσεώς μας μαζί του, πού γίνεται ἐφικτή μέ τή μετάνοια καί τή συγχώρηση τοῦ Θεοῦ.

Καί αὐτή τή συγχώρηση καί τήν ἀποκατάσταση τῆς σχέσεώς μας μαζί του ἀποφασίζει ὁ Θεός νά μᾶς τήν χαρίσει διά τοῦ Υἱοῦ του, δείχνοντας γιά μία ἀκόμη φορά τήν ἀπέραντη ἀγάπη του γιά τό πλάσμα του, καθώς ὁ Χριστός ἐγίνε ὁ Σωτήρας καί Λυτρωτής μας, λαμβάνοντας δούλου μορφή. Ἐγίνε ὁ Σωτήρας μας γενόμενος ἄνθρωπος μέ τή συνέργεια τῆς Παναγίας Παρθένου, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἄν θελήσουμε νά ὑπολογίσουμε ἔστω καί κατ' ἐλάχιστο τήν ἀξία καί τό μεγαλεῖο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τή γέννηση τῆς ὁποίας ἐορτάζουμε, ἀρκεῖ νά σκεφθοῦμε πόσοι αἰῶνες πέρασαν μέχρι νά βρεθεῖ τό κατάλληλο πρόσωπο, ἀνάμεσα σέ δισεκατομμύρια ἀνθρώπους, τό ὁποῖο θά μπορούσε νά γίνει ἡ Μητέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ, ἡ Μητέρα τοῦ Σωτῆρος καί Λυτρωτοῦ μας. Καί θά κατανοήσουμε ἀκόμη περισσότερο τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ γιά ἐμᾶς τούς ἀνθρώπους, ἂν σκεφθοῦμε ὅτι ἡ Παναγία Παρθένος γεννήθηκε μέ θαυμαστό τρόπο, καθώς οἱ γονεῖς της, οἱ ἅγιοι Ἰωακείμ καί Ἄννα, προσευχόταν καί παρακαλοῦσαν ἐπὶ πολλά χρόνια τόν Θεό νά τούς χαρίσει «καρπὸν κοιλίας».

Καί ὁ Θεός τούς χάρισε αὐτόν καρπό, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ὅταν εἶχαν περάσει πλέον τά χρόνια καί δέν ἦταν καί οἱ δύο σέ κατάλληλη ἡλικία γιά νά φέρουν στόν κόσμο ἕνα παιδί.

Ὅμως ὁ Θεός θέλησε νά γεννηθεῖ μέ αὐτόν τόν θαυμαστό τρόπο ἡ Παναγία Παρθένος, ἡ ὁποία θά γινόταν ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, γιά νά μᾶς δείξει ὅτι τό ἔργο τῆς σωτηρίας μας ἦταν ἔργο τῆς ἀγάπης του γιά ἐμᾶς. Ἦταν ἔργο ἀγάπης του, τό ὁποῖο δέν ἄρχισε μέ τή γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ἄρχισε μέ τή γέννηση τῆς Παναγίας Μητέρας του, τήν ὁποία μᾶς καλεῖ νά ἐορτάσουμε ὁ ἱερός ὑμνογράφος λέγοντας: «Ἡ ἀπαρχή τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοί σήμερον γέγονεν».

Ἡ ἐορτή τῆς γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀποτελεῖ ὅμως ἀφορμή καί γιά δύο σκέψεις.

Ἡ πρώτη σκέψη εἶναι ἡ τιμή καί ὁ σεβασμός τόν ὁποῖο ὀφείλουμε στήν Παναγία μας, ἡ ὁποία ἔγινε τό ὄργανο καί ὁ συνεργάτης τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία ὅλων μας. Μέ τήν ἀρετή καί τήν καθαρότητα τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματός της, μέ τήν ὑπακοή της στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τήν ταπείνωσή της, ἀξιώθηκε νά ἐπιβλέπει ὁ Θεός ἐπ' αὐτήν καί νά τήν ἐπιλέξει ὡς Μητέρα τοῦ Υἱοῦ του, ὡς Αὐτήν διά τῆς ὁποίας θά δρομολογοῦσε τό σχέδιο τῆς σωτηρίας μας καί θά ἄνοιγε καί πάλι γιά χάρη μας τόν κεκλεισμένο παράδεισο.

Ἡ δεύτερη σκέψη εἶναι ὅτι εἶναι ἀνάγκη νά συνειδητοποιήσουμε καί ἐμεῖς ὅτι, ἐάν ὁ Θεός σχεδίαζε καί ἀνέμενε τόσους αἰῶνες προκειμένου νά δρομολογήσει τό ἔργο τῆς σωτηρίας μας μέ τή σύμπραξη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, πρέπει πολύ περισσότερο ἐμεῖς νά ἐνδιαφερόμεθα καί νά φροντίζουμε γιά τή σωτηρία μας. Ὁ Θεός μᾶς τήν προσφέρει διά τοῦ Υἱοῦ του καί διά τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, δέν ἀναγκάζει ὅμως κανέναν νά δεχθεῖ αὐτό τό δῶρο καί νά τό οἰκειοποιηθεῖ ὑποχρεωτικά. Ἀπό ἐμᾶς ἐξαρτᾶται ὅμως νά φροντίσουμε καί νά προσπαθήσουμε νά ἀξιοποιήσουμε τήν προσφορά τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ καί νά ἐπιτύχουμε τή σωτηρία μας.

Ἔχουμε ὡς πρότυπο τήν Παναγία Μητέρα μας, ἡ ὁποία μέ τήν ὑπακοή της, μέ τή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, μέ τήν προσευχή καί μέ τήν ταπείνωσή της ἀξιώθηκε νά γίνει ἡ ἀπαρχή τῆς δικῆς μας σωτηρίας, ἀλλά καί νά γίνει ἡ ἴδια κατοικητήριο τοῦ Θεοῦ καί πρέσβειρα στόν οὐρανό τῆς σωτηρίας ὅλων ὧν τήν τιμοῦν καί τήν ἐπικαλοῦνται καί ἀγωνίζονται γιά νά ἐπιτύχουν μέ τή χάρη της τή σωτηρία τους.

